

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΛΟΙΜΩΔΗ ΝΟΣΟ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

Ο άγιος Χαράλαμπος προστατεύει από τις λοιμώδεις νόσους. Τώρα που ασθένειες και μικρόβια θερίζουν και υπάρχει η επιδημία του κορωνοϊού (covid-19), η ιαματική χάρη του αγίου Χαράλαμπους είναι ιδιαίτερα απαραίτητη.

Ο άγιος Χαράλαμπος απέκτησε τη χάρη αυτή από τον Κύριο για τον μεγάλο μαρτυρικό αγώνα του. Όταν ο ίδιος ο Κύριος τον ρώτησε τι θα ήθελε να κάνει για χάρη του, ο άγιος απάντησε: **«Σε όποιο τόπο βρεθεί τεμάχιο από το λείψανό μου και σ' όποια χώρα γιορτάζουν το μαρτύριό μου, να μην γίνη εκεί ποτέ πείνα, ούτε πανώλης που θα θανατώνη τους ανθρώπους πρόωρα. Ούτε πονηρός άνθρωπος που να βλάβη τους καρπούς, αλλά να είναι σ' αυτόν τον τόπο ειρήνη σταθερή, ψυχών σωτηρία και σωμάτων θεραπεία. Να είναι αφθονία σίτου, οίνου, ελαίου, τετραπόδων και άλλων χρησίμων πραγμάτων».**

Ο άγιος απεικονίζεται σε πολλές εικόνες να πατά την πανώλη, σαν ένα τερατόμορφο γύναιο που ξερνάει καπνούς από το στόμα. Σε άλλες εικόνες ο άγιος κρατάει από τα μαλλιά ένα μαύρο δαίμονα, προσωποποίηση της πανούκλας.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καί λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον

Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καί πιστούς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θεῖαν σου ἄθλησιν.

Παρακλητικός Κανὼν στον ἅγιο Ἱερομάρτυρα Χαράλαμπο τον Θαυματουργό για προστασία ἀπὸ λοιμώδη νόσο.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ τὰς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπισκεψε καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καὶ μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου• ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α´. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β´. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ´. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ δεῦτε πάντες, εὐσεβοφρόνως προσπέσοντες βοῶμεν, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Χαράλαμπε ρύσαι τοὺς τιμώντας σέ, λοιμικῆς ἀσθενείας, πάσης περιστάσεως, καὶ δεινῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρὸς Χριστόν λιταῖς σου, ἀθλητά, σέ γάρ προστάτην κεκτήμεθα ἅπαντες

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοί• εἰ μή γάρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου• σοὺς γάρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν´ (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου· ἐπί πλεῖον πλῆνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστί διαπαντός. Σοί μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν' ολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον σου μύσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδή α´. ᾠχος πλ. δ´. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ταῖς πρός Χριστόν σου ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῶν κινδύνων ρύσαι, καί δεινῆς κακώσεως, καί πάσης περιστάσεως, καί αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, καί τῶν δυσμενῶν κατακρίσεως.

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς καί Κύριος, ψυχῆς σου τό φαινόν, προειδῶς παμμάκαρ, λαμπρῶς καθωράισεν, ἱερωσύνη, Ἅγιε, διαπρέψαντα λίαν, εἶτα ἀθλήσεως λάμψεσι σέ εἰς οὐρανοὺς προσελάβετο.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξη ἐνθέως διαπρέπων, ἐνδοξε, ἐν οὐρανοῖς κατοικεῖς, σύν ἀγγέλοις μάκαρ, καί Ἁγίων τάγμασι, δυσώπησον τόν Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ἡμᾶς ρυσθῆναι κολάσεως, νόσου τέ καί πάσης πωρώσεως.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ ὑπέρ λόγον τόν Θεόν κυήσασα, Εὐλογημένη Ἀγνή, καί τῶν οὐρανίων, νοερά στρατεύματα, τῷ κάλλει σου λαμπρύνουσα, Παναγία Παρθένε, καταύγασον τοὺς οἰκέτας σου, πάσης ἐξελοῦσα σκαιότητος.

ᾠδή γ´. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παναοίδιμε πόθω σέ ἀνυμνῶ Ἅγιε, τάχος τῶν κινδύνων καί σάλου, πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρός τόν Θεόν καί εἰς ὄρμον, σωτηρίας εὐθυνόν τους σέ γεραίροντας.

Ἅγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ Θεός τῶν ἀπάντων, δημιουργός Κύριος, χάριν σοῖ παρέσχε Θεοφρον, τήν τῶν ἰάσεων ἦν σύ

ἐζητήσας, ὑπεραθλῶν αὐτοῦ πόθω, καί λαβῶν τοῖς δούλοις σου παρασχοῦ Ἅγιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θειοτάτη προνοία, παρά Θεοῦ δέδοσαι πάσι τοῖς πιστῶς σέ τιμῶσι μάκαρ Χαράλαμπες, διο ἀπέλασον ἅπασαν νόσον καὶ βλάβην, χάριν παρεχόμενος τὴν ἐπουράνιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὡς Θεοῦ σέ Μητέρα, καὶ γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, καὶ μακαρίζομεν, ρύσαι Πανάχραντε, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντας σέ τὴν Ὑπερῦμνητον.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ Ἀθλητὰ καταφυγή μου καὶ δύναμις, σὺ προστάτης, σὺ μου καὶ ἀντίληψις, πλουτῶν σοφῆ ὄντως πρὸς Θεόν, παρρησίαν μάκαρ, ὡς στεφανίτης ἀήττητος, διο καὶ πάσαν νόσον, ἀπελαύνων παρασχοῦ τοῖς πιστοῖς θείαν χάριν καὶ ἔλεος.

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλοσχερῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ὡς ὑπάρχων, ἱερεὺς θαυμάσιος, καὶ δυσμενῶν ὄπλα καὶ ἰσχύν, τῇ Θεῖα ἰσχυί, καταβαλῶν ἀξιῦμνητε, στεφάνων ἠξιώθης, οὐρανίων παμμάκαρ, διό ρύσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλέως σὺ, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, τοῖς σοῖς δούλοις, εἴης Παμμακάριστε, διδοὺς αὐτοῖς χάριν δαψιλῆ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐλαύνων νόσους καὶ σκάνδαλα, καὶ χάριτος ἐνθέου, ἀξιῶν ὡς προστάτης, πάσαν νόσον καὶ βλάβην ἀπέλασον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Νοοῦντες σου, τό ὑπὲρ λόγον μυστήριον, Θεοτόκε, Ἄχραντε Θεονυμφε, τῶν οὐρανῶν τάγματα Σεμνή, θάμβει γεγηθότως, συνέχονται ἐκπληττόμενα, διό ἡμᾶς Κυρία, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κολάσεως ρύσαι Ὑπεραγνέ.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί μέ ἀπώσω

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερῦμνητον Μάκαρ, τόν Θεόν τῶν ἀπάντων σὺ ἀνεκήρυξας, λαμπρῶς ἐν τῷ σταδίῳ, Χαράλαμπες Θεοφρον, ὃν αἰεὶ καθικέτευε, τῶν ἐνεστώτων κακῶν, ρύσαι ἡμᾶς καὶ νόσων.

Ἅγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν σέ Μάρτυς πλουτοῦντες, πρὸς Θεόν τῶν ἀπάντων πρέβυν θερμότατον, καὶ αἰεὶ Παμμάκαρ ἰκετεύομεν ρύσαι τῶν θλίψεων, καὶ δεινῆς μανίας, τῆς ἐνεστώσης νόσου καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, παρεχόμενος πάσι τοῖς εὐφημοῦσι σέ, ταῖς λιταῖς σου Μάρτυς, τὴν μανίαν ἐν τάχει ἀπέλασον, Μάκαρ πάσης νόσου, πάσης βλάβης καὶ κακίας, ἀξιῶν οὐρανοῦ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς Θεόν τετοκυῖα, Ὑπερῦμνητε Κόρη Θεοχαρίτῳ, θαυμαστῶς ἰσχύεις, ὅσα βούλει Ὑπεραγνέ Δέσποινα, διό πάντας ρύσαι, νόσου παντοίας καὶ γεένης, καὶ κολάσεως πάσης ἐξάρπασον.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἅγια του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως τὴν βιοτὴν διήνυες, ἱερεὺς διατελῶν Θεοκήρυξ, εἶτα Σοφέ, μαρτυρίου ἀγῶσιν, εἰς

οὐρανοῦς ἀνελήλυθας ἄριστε, διό λιταίς σου πρὸς Χριστόν, πάσαν νόσον ἀπέλασον τάχιστα.

Ἅγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναόν σου τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐγνωκότες οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν, πάσης ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσων, καὶ τοῦ ἀώρου θανάτου ἀπάλλαξον, λιταίς σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, Παναοίδιμε Μάρτυς Χαράλαμπες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοοῦντες τὴν παρρησίαν Ἅγιε, ἣν πλουτεῖς πρὸς τὸν Χριστόν Ἀθλοφόρε, πίστει αἰεί, εὐφημοῦμεν σὲ Μάκαρ, τὴν λοιμικὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασον, μανίαν τὴν λυμαντικὴν, ταῖς λιταίς σου Χαράλαμπες ἔνδοξε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, σύ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, ὃν ἐκτενώς, ὑπὲρ πάντων δυσώπει, οἰκτειρηθῆναι τῷ Θείῳ ἐλέει σου, τυχεῖν τέ τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καὶ χάριτος.

Διάσωζε Ἱερομάρτυς τοὺς πίστει σὲ εὐφημοῦντας, ταῖς πρὸς Χριστόν λιταίς σου Χαράλαμπες, κινδύνων καὶ ἀσθενείας ἀπάσης.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις. Εἶτα τό Κοντάκιον

Ἦχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Προστασία τῆ ἱερά σου Θεόπνευστε, ἰκεσία πρὸς τὸν Χριστόν ἱερώτατε, οἰκτείρησον ἡμᾶς, Χαράλαμπες, Σοφέ, δωρούμενος ἡμῖν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν ἔνδοξε, ἀποσοβῶν πάσαν νόσον καὶ λοιμικᾶς ἀσθενείας, ὡς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, Παναοίδιμε ὀξύτατος.

Καὶ εὐθύς τό Προκείμενον Ἦχος δ´.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχος: Πεφυτευμένοι ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἰε´. 17-27 καὶ ἰστ´. 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δοῦλος μείζων του κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τό ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά μέ. Εἰ μή ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμέ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τά ἔργα μή ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἅ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμέ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν μέ δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρά τοῦ πατρός, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρά τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Σοι Κύριε δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβαιαῖς Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι

Μή ἐγκαταλείπης με, παραπτωμάτων εἰς χάος, Ἀθλητά Χαραλάμπες, ἀλλά τάχος ἔξελε τῆς πωρώσεως, θλίψις γάρ Ἔνδοξε, καί ἀχλύς τήκει μέ, τῶν ἀπειρῶν παραπτώσεων, ὧν μέ ἀπάλλαξον, τάχος Ἱερεῦ Παναοίδιμε, πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, ὡς θερμός προστάτης τῶν δούλων σου, δέομαι Θεόφρον, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἐξαγαγῶν πάντας Ἄγιε, τῶν δεινῶν καί θλίψεων.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου• ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλοῦσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ• προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καί Ἄννης. Τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ´. Παῖδες Ἑβραίων

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σῶσον Παμμάκαρ σούς οἰκέτας, περιστάσεως καί ζάλης ἐναντίας, ταῖς εὐχαῖς σου Σοφέ, πρὸς Κύριον βοώντας, εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιον Πάτερ τῶν Ἁγίων, καθικέτευε ὑπέρ τῶν σέ τιμώντων, ἀπαλλάτων αὐτούς, κακώσεως καί σάλου, εὐλογητός εἶ κράζοντας ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἔτεκες Ἄχραντε Μαρία, τόν ἀχώρητον Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὃν ἀεὶ ὡς Υἱόν, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει, νόσου καί πάσης θλίψεως, ἀπαλλάξαι Παναγία.

Ὡδή η´. Τόν ἐν ὄρει ἁγίῳ

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἰκετεύει ὁ Θεῖος Χαραλάμπης, σέ τόν μόνον τῆς Δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι λοιμικήν ἀσθένειαν, τῶν ὑμνολογούντων, καί δοξολογούντων, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὄλων Θεός τρισὶ προσώποις, προσκυνούμενος οἰκτεῖρησον τόν κόσμον, τοῦ Χαραλάμπους Σῶτερ ταῖς δεήσεσι, δέει σέ ὑμνοῦντα, καί δοξολογούντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Θεότης Πατὴρ Υἱός καί Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς Χαραλάμπους πάντας ρύσαι, τῶν δυσχερῶν καί πάσης περιστάσεως, πίστει σέ ὑμνοῦντας, καί ὑπερυψούντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Παρθένος καί μόνη Θεοτόκος, τόν Παντάνακτα ἀλήκτως ἰκετεύει, ὑπέρ ἡμῶν ρυσθῆναι

περιστάσεων, άνυμνολογούντων, ώς Θεόν τών όλων, αυτόν είς τούς αίώνας.

Ώδή θ´. Έξέστη επί τούτω

Άγιε του Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ήμῶν.

Έξίστανται οί τύραννοι Άθλητά, θεωροῦντες τήν χάριν τήν ένθεον, τήν επί σοῖ, Μάρτυς ένεργοῦσαν υπερφυῶς, ήνίκα έξηρηθήσαν, άνω είς άέρα και ό τμηθεῖς, τάς χείρας άοράτως, και ξύλον τό βλαστήσαν, ταῦτα θεώμενοι έξέστησαν.

Άγιε του Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ήμῶν.

Τήν νόσον τήν λοιμῶδη και μιαν, άπελαύνων, Χαράλαμπες ένδοξε, ρύσαι ήμάς, πάσης δυσχερείας τών δυσμενών, δαιμόνων τέ κακώσεως, πονηρῶν άνθρώπων καταδρομής, και φθόνου και μανίας, και τής συκοφαντίας, και τής κολάσεως, Άοίδιμε.

Δόξα Πατρί και Υἱῶ και Άγίῳ Πνεύματι.

Τριάδα Ύπερούσιον προσκυνῶν, σύν άγγέλοις Χαράλαμπες ένδοξε, ταῖς σαῖς λιταῖς, οἴκτειρον ίκέτας σου ιερέ, και τούς ύμνολογοῦντας σε, πάντων άδοκήτων και συμφορῶν, άπάλλαξον Θεοφρον, παντοίας τέ κακίας, και τής γεένης παμμακάριστε.

Και νῦν και άεί και είς τούς αίώνας τών αίώνων, Άμήν.

Κυρία τών άγγέλων και τών βροτῶν, και άπάσης της κτίσεως Δέσποινα, τής άπειλής, σάλου τέ κακίας τής μιαν, και βασκανίας Άχραντε και ζηλοτυπίας τής βδελυρᾶς, άπάλλαξον ταχέως, τούς σε δοξολογοῦντας, και αίωνίου κατακρίσεως.

Άξιον έστίν ώς άληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν άιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεοῦ ήμῶν. Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ και ένδοξοτέραν άσυγκρίτως τών Σεραφίμ, τήν άδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν όντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Και τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Άθλοφόρων κλέος τό ιερόν, Μάρτυρα Κυρίου, Χαραλάμπην νῦν οί πιστοί, έλατήρα όντα, ίσχυρόν πάσης νόσου, και παθῶν μετά πόθου ύμνολογήσωμεν.

Αἴτημα υπάρχει Θαυματουργέ, τουτο σόν Θεοφρον, άπελαύνει τήν λοιμικήν, νόσον έξ άνθρώπων διό αυτήν όξέως, άπέλασον λιταῖς σου, και πάσαν κάκωσιν.

Θρόνω παριστάμενος τῷ φρικτῶ, του Θεοῦ τών όλων, έκδυσώπει υπέρ ήμῶν, ρυσθῆναι κινδύνων, και πάσης άλλης βλάβης, και τής έπικειμένης ήμίν κολάσεως.

Χαραλάμπην πάντες τόν θαυμαστόν, Ίερομαρτύρων άγλαΐσμα τό φαιδρόν, πόθω εύφημοῦντες, βοήσωμεν συντόνως, λιταῖς σου προς τόν Κτίστην, ήμάς οίκτειρησον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εύλαβῶς, μήμην Χαραλάμπους άνυμνήσωμεν του κλεινοῦ, προς αυτόν βοῶντες, σους δούλους σκέπε Μάρτυς, λοιμικής τέ νόσου, και πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τών άγγέλων αί στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Άποστόλων ή δωδεκάς, οί Άγιοι Πάντες μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν είς τό σωθῆναι ήμάς.

Ό Αναγνώστης: Άμήν.

Άγιος ό Θεός, Άγιος Ίσχυρός, Άγιος Άθάνατος έλέησον ήμάς. (τρεις φορές)

Δόξα Πατρί και Υἱῶ και Άγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και άεί και είς τούς αίώνας τών αίώνων. Άμήν.

Παναγία τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε ίλάσθητι ταῖς άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς άνομίας ήμίν. Άγιε, έπισκεψε και ίασαι τάς άσθενείας ήμῶν, ένεκεν του όνόματός σου.

Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον.

Δόξα Πατρί και Υἱῶ και Άγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς στύλος ἀκλόνητός της ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα ἐκετενής παρά τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἧν ψάλλομεν τό κάτωθι τροπάριον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας ἐλεεῖς, Μάρτυς Χριστοῦ, τοὺς σοὶ προσδραμόντας ἐν πίστει, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, Ἀθλητὰ Χαράλαμπες ἀξιοθαύμαστε, διό οἴκτειρον ἅπαντας, καί νῦν τοὺς σοὺς δούλους, τάχιστα ρυόμενος, τῶν ἀδοκῆτων δεινῶν, θλίψεως καὶ νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων καὶ τῆς ἐν γενέῃ κατακρίσεως.

Ἦχος πλ. δ΄

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(I.N. Ἀγίων Αντωνίου καὶ Χαράλαμπους εἰς Κρύα Ιτεῶν Πατρῶν)

Εκτυπώσιμο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2020/agXaralampos-paraki.pdf>